

ikke mindst i betragtning af den udvikling det danske fiskerierhverv befinder sig i, og som også fremover må forventes fortsat ikke alene på de rent tekniske områder, men også med hensyn til nye fangst- og tilberedningsmetoder, fangst af nye fiskearter og andre fremskridt indenfor erhvervet, som man i de senere år har set eksempler på.

Som anført i indledningen til bemærkningerne har der derfor også indenfor arbejdsudvalget været fuld enighed om nødvendigheden af, at disse bemyndigelser optages i loven, idet man, som også anført der, har ment, at de ved loven afstukne rammer for bemyndigelserne i forbindelse med pligten for ministeren til at optage forhandlinger med erhvervsorganisationerne, inden bemyndigelserne bringes i anvendelse, skulle være tilstrækkelig garanti for, at administrationen af disse bestemmelser vil ske i fuld overensstemmelse med de erhvervs- og samfundsmæssige interesser, der knytter sig hertil.

Bemyndigelsen i paragraffens 1. stk. tager bl. a. sigte på, at de i loven foreskrevne krav til indretning m. m. af lokaler m. v., der anvendes til opbevaring, tilvirkning eller anden behandling af fisk og fiskevarer, ikke vil være tilstrækkelige til at dække alle arter af virksomheder, ligesom nye produktions- og tilberedningsmetoder vil kunne medføre, at der må stilles særlige krav til de pågældende virksomheders indretning og udstyr samt til disses ren- og vedligeholdelse.

Tilsvarende betragtninger gælder de i paragraffens 2. stk. indeholdte bemyndigelser for fiskeriministeren til at fastsætte særlige krav med hensyn til de forskellige fisk og fiskevarers tilvirkning, sortering og emballering m. v. samt til renlighedstilstanden hos personer, der er beskæftiget ved produktionen. Disse krav kan udstrækkes til såvel varer, der afsættes her i landet, som varer, der eksporteres, medens bestemmelserne i 3. stk. alene tager sigte på varer, der er bestemt til eksport, og for hvilke særlige hensyn kan gøre sig gældende med henblik på at sikre en ensartet kvalitet, sortering, emballering og mærkning af de forskellige varer, der eksporteres til de enkelte aftagerlande.

Bestemmelsen i 4. stk. åbner mulighed for at gennemføre en standardisering af kasser og anden emballage, der anvendes til opbevaring og transport af fisk og fiskevarer. En sådan standardisering vil navnlig kunne få betydning for produktionen af de almindelig anvendte fiskekasser af træ, der nu

fremstilles i et utal af forskellige størrelser, idet der ved en standardisering af disse kasser med deraf følgende rationalisering af produktionen vil kunne opnås en ikke ubetydelig besparelse i kassernes fremstillingspris.

Ad § 44.

Denne bestemmelse svarer til de på andre tilsvarende områder gældende regler og tager sigte på at forhindre, at autoriserede eller godkendte virksomheder ved avertering eller på anden måde misbruger den ved loven tilvejebragte kontrolordning til fremme af virksomhedens særinteresser.

Ad § 45.

Da den omhandlede autorisationsordning og de for kontrollen med disse virksomheder fastsatte regler ikke alene tjener egentlige samfundsinteresser, men også betyder en fordel for de enkelte virksomheder, bl. a. derved, at virksomhederne indenfor de i henhold til § 44 nærmere fastsatte regler kan kalde sig statskontrollerede, ligesom de gennem kontrollen opnår i hvert fald en vis garanti for, at der ikke af uansvarlige personer fremstilles varer af en så ringe kvalitet, at det kan virke skadeligt for den samlede afsætning af disse produkter, har man fundet det rimeligt, at virksomhederne selv bidrager til dækning af de med autorisationsordningen og kontrollen hermed forbundne udgifter. Afgiften, hvis størrelse skal fastsættes efter forhandling med fiskerierhvervets hovedorganisationer, er tænkt gradueret i forhold til virksomhedens størrelse.

Tilsvarende betingelser gør sig gældende med hensyn til den i paragraffen omhandlede eksportafgift. For tiden afkræves der med hjemmel i loven om ind- og udførsel af fisk og fiskevarer en eksportafgift svarende til 2⁰/₁₀₀ af værdien af de udførte varer, hvilken afgift, ligesom her foreslået, anvendes til dækning af de med kvalitetskontrollen og administrationen af udførselen forbundne omkostninger.

Ad § 46.

Da det allerede i kraft af det ved loven tilsigtede formål, der også omfatter en forbedring af de bestående virksomheder m. v., nødvendigvis må påregnes, at ikke alle disse virksomheder opfylder de i loven fastsatte forskrifter med hensyn til indretning og udstyr, har man, for så vidt angår sådanne bestående virksomheder, fundet det rigtigst, at der, i hvert fald indenfor en efter forhandling med erhvervets hovedorganisa-